

Tapinostola bondii Knaggs paa Amager.

Den lille hvidlige Noctuide, *Tapinostola bondii* Knaggs (*Arenostola morrisii* Dale), har overalt været regnet for en af de større Sjældenheder.

I Hoffmeyer og Knudsen: „De danske Storsommerfugle“ (1938) er dens Udbredelse givet i korte Træk. Der nævnes tre danske Ekspl. 1904 blev den taget paa Falster, 1909 paa Møen, og senere skal et Ekspl. være taget paa Stevns. — Siden 1856 er den kendt fra Rügen, og 1912 blev et Ekspl. taget i Øst-Preussen. Endvidere findes den nogle Steder paa Englands Syd-kyst. Endelig nævnes den fra Wien og Grækenland.

Det er altsaa en Art, som man næppe kunde vente at træffe i Marken; og det var derfor en stor Overraskelse, at Direktør Forum Petersen i Sommeren 1938 tog 9 Ekspl. paa Falster, — paa een Gang en anselig Forøgelse af de danske Fund.

I Juni 1939 fandt jeg paa Amagers Vestkyst en ny Lokalitet for denne Noctuide. Under Eftersøgning af nogle Pyralider paa en Jordvold langs en Afvandingskanal fandt jeg om Aftenen d. 22. nogle *T. bondii* siddende paa Græsstraa, og de følgende Aftener var flere klækkede. Senere blev der af forskellige Samlere taget over hundrede Ekspl. af det hidtil saa sjældne Dyr. Ogsaa paa Falster tog Direktør Forum Petersen i Sommeren 1939 *T. bondii* i Antal.

Nu er det naturligvis muligt, at det drejer sig om en forbi-gaaende Optræden, og at Arten ellers kun findes sparsomt paa Lokaliteterne. De tidligere Fund af enkelte Individuer kunde tyde derpaa, og noget saadant er jo ikke ualmindeligt for Sommerfuglenes Vedkommende. Men Grunden kan ogsaa være den, at *T. bondii* fortrinsvis lever paa Steder, hvor der ikke ofte bliver samlet. — En græsbevokset, forblæst Jordvold ved Kysten — med aabent Terrain paa begge Sider — er paa Forhaand ikke særlig tillokkende.

Desuden synes *T. bondii* at være et ret trægt Dyr, som holder sig indenfor smaa Omraader, og som ikke ses meget flyvende. — Den findes sikkert lettest ved at eftersøge Græsset fra en Times Tid efter Solnedgang. I Tusmørket kryber den op paa Straaene, og ved Hjælp af en lille Haandlygte ses det lyse Dyr let og kan rystes ned i Ketsjeren eller Giftglasset.

Den kan meget let være overset, og et grundigt Eftersyn langs Kysten af Falster og Sjælland vil sandsynligvis give nye Findesteder.

Maaske den er i Færd med at brede sig mod Nord. Lokalteterne: Falster, Møen, Stevns, Amager kunde tyde derpaa. Man fristes til at gætte paa Helsingør som næste Etape.

Det er jo heller ikke usandsynligt, at den har fundet Vej over Sundet. Den kunde maaske med Held eftersøges paa passende Lokaliteter ogsaa ved den skaanske Kyst.

Ejvind Kjær.

Anmeldelser.

Ivar Trägårdh: Sveriges Skogsinsekter. Andra, omarbetade och utvidgade upplagan. Hugo Gebers Förlag, Stockholm 1939. 509 Sider, 570 Ill. Pris 20 (sv.) Kr., indb. 24 (sv.) Kr.

I 1914 udgav den daværende Assistent ved Centralanstaltens entomologiska avdelning, fil. dr. Ivar Trägårdh, en Haandbog over „Sveriges Skogsinsekter“, et 279 Sider stort Værk. Siden da er Forfatteren blevet Professor i Skogsentomologi og föreståndare för Statens skogförsöksanstalts entomologiska avdelning, og har i de forløbne 25 Aar gjort en betydningsfuld Indsats i den svenske Forstentomologi, en Indsats, som baade Videnskaben og det svenske Samfund skylder ham megen Tak for. Nu har han samlet Resultaterne fra de 25 Aars Undersøgelser og Publikationer sammen til en ny Udgave af „Sveriges Skogsinsekter“. Den er nu blevet 509 Sider stor og i Virkeligheden en helt ny Bog, baseret paa de forløbne Aars egne Iagttagelser og Studier i Marken og Laboratoriet.

Det falder naturligt at sammenligne Bogen med Boas' danske Forstzoologi, hvor de to Udgaver (fra 1898 og 1923 respektive) forholder sig til hinanden paa tilsvarende Maade. Begge Værker er prægede af deres Forfatteres fremragende Personligheder og videnskabelige Begavelse. Men medens Boas' specielle Interesse er Skovens og Træernes Udseende, som foraarsaget af Skadedyrene, er det for Trädgårdh i endnu højere Grad Insekterne selv, deres Æglægningsmetoder, deres Gnavtyper o. a. biologiske Ejendommeligheder, der er Hovedemnet, og mange Former, som Boas kun nævner en passant, fordi de kun paavirker Skovens Økonomi i ringe Grad, er her fyldigt behandlet — et Faktum, som specielt Entomologer vil hilse med Glæde.

Barkbillerne spiller en kolossal Rolle i de store svenske Naaleskove og store Angreb af dem finder Sted efter de Skovkatastrofer, Skovbrande og Stormhærgninger, der med Mellemrum